

Puntdevista 57. Estem sols, ben sols (21/7/2019)

Contra tot el que signifiqui identitat diferent de l'espanyola/castellana tot s'hi val i no podem esperar comprensió i encara menys ajut. Els exemples que podríem posar són innumbrables, però ara, malgrat ens debatem amb la plena canícula estiuenca, no puc per menys que esmentar l'estudi fet públic per la Plataforma per la llengua sobre l'ús col·loquial del català en els moments d'esbarjo de les escoles de secundària, on es va constatar que solament el 14,5% del alumnes el fan servir, en un total de 50 centres de les principals ciutats de Catalunya.

En un estat que realment valorés la diversitat i, fins i tot, complís el que diu aquella Constitució tan sacralitzada quan es tracta d'aplicar-la per perseguir als qui no la consideren per damunt dels drets humans i del respecte a la voluntat democràtica de tot un poble, l'esmentat estudi hauria de ser motiu de preocupació, si realment es creguessin l'article 3, que diu: "la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció". Podríem esmentar mesures sorgides del govern central fetes en aquest terreny? Jo, sincerament, no en recordo cap.

Avalant aquest menyspreu per la diferència hi ha tots els mitjans cavernícoles que, tristament, són les úniques fonts informatives per a molts espanyols; mitjans que publiquen notícies deformades amb total impunitat. Sobre la recerca abans esmentada, només cal veure el que publicà el diari El Mundo:

- *Quim Torra permite espías en los recreos para comprobar si los niños hablan catalán. Una ONG subvencionada se introdujo "de incógnito" en 50 colegios y vigiló el "comportamiento lingüístico" de alumnos y profesores. Un infiltrado en el patio fingía desconocer el español y el catalán y tomaba nota desde un Rincón (19/07/2019)*

- *El Govern regó con 3,7 millones de euros a la ONG que espía en los recreos que se hablara catalán. La ONG que investiga el uso del catalán en el patio recibió esa cantidad entre 2012 y 2018 (20/07/2019).*

Aquestes "informacions" ofenen la intel·ligència de qualsevol persona amb un mínim de seny, però no hi ha hagut cap polític espanyol preocupat per la democràcia i la convivència, i no diguem acadèmics mínimament coneixedors de les tècniques de recerca mitjançant la observació no contaminant de la situació observada – per això els observadors es presentaven com a no coneixedors de les llengües possibles de utilització per part dels alumnes-, que hagin manifestat la seva indignació vers la deformació de la informació tramesa. Què dirien si a Puerto Rico es fes un estudi equivalent per conèixer l'ús del castellà als patis de les seves escoles? Segur que els semblaria magnífic i, segons els resultats, clamarien al cel per reconduir-los.

Així que, en comptes de manifestar preocupació per l'ús social d'una llengua mil·lenària, patrimoni cultural que cal preservar, es presenta la subvenció donada a la Plataforma al llarg de set anys, gairebé com una gratificació perversa. Mentre, l'Instituto Cervantes, la finalitat del qual és: "*promover universalmente la enseñanza, el estudio y el uso del español y contribuir a la difusión de las culturas hispánicas en el exterior. En sus actividades, el Instituto Cervantes atiende fundamentalmente al patrimonio lingüístico y cultural que es común a los países*

y pueblos de la comunidad hispanohablante”, ha rebut l’any vigent la quantitat de 219 milions d’euros del pressupost general de l’estat, és a dir, de tots els contribuents espanyols tinguin o no el castellà com a llengua pròpia. Li coneixen a aquest institut accions proporcionals fetes en defensa i promoció del català, el gallec, l’eusquera, també part de les “cultures hispàniques”?

Tenim la nostra llengua com un patrimoni que, està vist, només els catalano-parlants defensem i ens responsabilitzem de mantenir. Per això hem de ser conscients de la necessitat de fer esforços per a preservar-la. L’estudi mencionat fa un diagnòstic que ens ha d’advertir que, salvant la llibertat personal que cadascú parli en la llengua que desitgi, les llengües perviuen perquè s’utilitzen en la vida quotidiana. Per tant, a banda de declaracions sobre la importància i beneficis de la immersió lingüística, cal analitzar què fem fora de les aules -i dintre d’elles perquè l’estudi assenyala una quarta part dels docents que no l’utilitzen el català en la docència-, i en tots els àmbits de la vida quotidiana: transports públics, comerç, turisme, relacions socials, etc. Una llengua perviu quan és d’ús quotidià arreu. Tots hem de reflexionar al respecte, començant pel propi sistema educatiu, que és la nostra salvaguarda del futur.

Repeteixo que estem sols, ben sols en aquest terreny, i altres que podríem esmentar, i el més sorprenent és que encara, dins i fora del nostre territori, hi hagi persones que es preguntin com és possible que tanta gent desitgi que Catalunya tingui un estat propi.

Jaume Sarramona

(www.sarramona.net)